

सर्व्वथापी महायामः पञ्चद्वारप्रवेशनः ।
 तस्यानुमार्गं विशति तद्वै घोरं रिपुचयं ॥ ६६ ॥
 प्रविश्याथ स वै तच्च द्वारैरिन्द्रियसंघकैः ।
 रागः संश्लेषमायाति मनसा च सहेतरैः ॥ ६७ ॥
 इन्द्रियाणि मनश्चैव वशे कृत्वा दुरासदः ।
 द्वाराणि च वशे कृत्वा प्राकारं नाशयत्यथ ॥ ६८ ॥
 मनस्तस्याश्रितं दृष्ट्वा बुद्धिर्नश्यति तत्क्षणात् ।
 अमात्यरहितस्तच्च पौरवर्गोज्झितस्तथा ॥ ६९ ॥
 रिपुभिर्लब्धविवरः स नृपो नाशमृच्छति ।
 एवं रागस्तथा मोहो लोभः क्रोधस्तथैव च ॥ ७० ॥
 प्रवर्त्तन्ते दुरात्मानो मनुष्यस्मृतिनाशकाः ।
 रागात् क्रोधः प्रभवति क्रोधात्लोभोऽभिजायते ॥ ७१ ॥
 लोभाद्भवति सम्मोहः सम्मोहात् स्मृतिविभ्रमः ।
 स्मृतिभ्रंशाद्बुद्धिनाशो बुद्धिनाशात् प्रणश्यति ॥ ७२ ॥
 एवं प्रणष्टबुद्धीनां रागलोभानुवर्त्तिनां ।
 जीविते च सलोभानां प्रसादं कुरु सत्तम ॥ ७३ ॥
 योऽयं शापो भगवता दत्तः स न भवेत्तथा ।
 न तामसीं गतिं कष्टां व्रजेम मुनिसत्तम ॥ ७४ ॥

अधिरुवाच ।

यन्मयोक्तं न तन्मिथ्या भविष्यति कदाचन ।
 न मे वागन्वृतं प्राह यावदद्येति पुच्छकाः ॥ ७५ ॥
 दैवमच परं मन्ये धिक् पौरुषमनर्थकं ।